

Grunde, at jeg, uden at indlade mig paa de Spørgsmaal, som ellers kunde staa i Forbindelse hermed, vil tilraade at blive staaende ved — hvad Thinget jo var godt paa Veie til ifjor — at bevilge den Pension, som her er bragt i Forslag. Jeg gjør dette saa meget mere, som netop det, at Thinget var saa godt paa Veie dertil ifjor, og det, at der var en temmelig stærk Anskuelse derfor i Udvalget, har foraarsaget, at der er vakt og vedligeholdt Forventninger derom, ikke alene hos Vedkommende selv, men vistnok ogsaa i visse Kredse, der staa ham nær. Jeg vil derfor anbefale, at vi stemme for denne Bevilling, idet jeg, dersom man finder det rigtigt atter at lade Sagen behandle i et Udvalg, naturligvis ikke kan have Noget derimod.

Bille: Jeg følger med Fornøjelse den Hensetting, som er kommen fra flere Sider til ikke at gaa dybt ind paa Debatten, og jeg skal for mit Vedkommende tilføje, at jeg ikke vilde have fundet nogen Anledning til overhovedet at tage Ordet, naar ikke det ærede Medlem her lige overfor (B. Holm) havde udtalt de Anskuelser, som han fremsat med, og som det forekom mig egnede sig til at imødegaa. Jeg vil nu kun tillade mig at nedlægge en Indsigelse mod den altfor store Slutning, som man har villet udlede af mine Ord. Jeg har ganske rigtig sagt, at denne Sag for Biskop Hansens Vedkommende ikke blot havde pekuniær Interesse, men tillige vilde have moralisk Betydning; men jeg maa værgé mig imod, at der deri skulde ligge nogen Tilfjendegivelse af en saadan Opfattelse, som om man ved at stemme for denne Lov skulde sælde Dom — enten i den ene eller den anden Retning i det meget vanskelige Spørgsmaal, som er blevet omtalt, nemlig om Edsafslæggelsen til den preussiske Regjering. Jeg vil dog bringe i Erindring een Ting, som vi ikke maa glemme, og det er, at Befvarelsen af den Kollision, hvori de forhenværende danske Embedsmænd kom i Slesvig, kunde og maatte naturligvis blive forskjellig, eftersom selve den Stemning, der fandtes i den dem omgivende Befolkning, var forskjellig, og man kan derfor forstaa, at Folk af lige varmt dansk Sindelag kunde paa det ene Sted af Landet være kommen til een Afgjøvelse og paa et andet Sted til en anden, idet nemlig det, som for dem var det Afgjørende, maatte blive: „Hvad vil den Kreds, i hvilken vi have levet og virket, hvad ville de Medborgere, vi have helliget vor Gjerning, hvad ønske de helst?“ — Jeg skal, som sagt, ikke gaa længere ind paa Sagen, og

efter den Udtalelse, som kaldt fra det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bjessen), vilde jeg endog anse det for heldigt, om man nu kunde ønske om at lade denne Sag vandre sin Veie uden videre Omtale og uden videre Prøvelse gennem denne Forsamling; jeg for mit Vedkommende vil være fuldkommen villig at gaa ind paa et saadant Kompromis.

Nimestad: Jeg vil blot tillade mig en Bemærkning med Hensyn til en Yttring, som frenkomi fra det ærede Medlem fra Ribe (Th. Kruse), idet han gjentagne Gange har anført det som et Argument mod at gaa ind paa dette Lovforslag, at den Paagjældende havde søgt en Retsafgjørelse, og at den var gaaet ham imod. Jeg tilstaaer, at det ikke er mig klart, hvori det Afgjørende i denne Betragtning skulde ligge; men saa vidt jeg forstod det ærede Medlem var det deri, at Biskop Hansen altsaa ikke havde opfattet sin egen Retsstilling, hvilket det ærede Medlem mente, han burde have gjort, og hvad da det ærede Medlem lagde ham til Last. Jeg vil blot gjøre den Bemærkning, at dette er i alt Fald Noget, som ikke kan lægges den Paagjældende til Last, idet det i Virkeligheden var et overordentlig tvivlsomt Spørgsmaal, hvilken Retsstilling den Paagjældende havde. Jeg kan som den, der har været med til at votere i denne Sag, sige, at det er Noget, som maa stille sig for Enhver som et særdeles tvivlsomt Spørgsmaal, hvorvidt han havde et saadant Retskrav eller ikke, hvilket ogsaa frentraabte derved — hvis jeg ikke husker feil — at der var ikke liden Dissens blandt de Voterende i Hof- og Stadsretten, skjøndt man vel der kom til samme Resultat som ved Højesteret, at negte ham Pensionsret.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): I det jeg i Almindelighed skal henholde mig til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Bille), finder jeg kun Opfordring til at minde om, at det, der i Dieblattet er Spørgsmaal om, paa ingen Maade er at dømme enten i den ene eller den anden Retning med Hensyn til deres Fædrelandskærlighed, som kom i den sørgelige Stilling ved Fredsslutningen i Wien, at maatte vælge inellem at vende tilbage til Danmark eller at blive i den Befolkning, der gjerne vilde holde dem tilbage. Overbevis om, at de vilde styrke deres Fædrelandskærlighed og yde dem Trøst i de mørke Dage, der vilde komme.